

Sygn. akt I C 304/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st.sekr. sąd. Katarzyna Ignaszak

Po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2016r. w Toruniu.

sprawy z powództwa

Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko:

C. B.

o:

zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanej C. B. na rzecz powoda Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. kwotę 11.946,74 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset czterdzieści sześć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2015r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.015 zł (trzy tysiące piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 304/16

UZASADNIENIE

Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej C. B. kwoty 11.946,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwana zawarła z poprzednikiem prawnym powoda umowę bankową na podstawie, której otrzymała kwotę pieniędzy, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwana nie wywiązała się ze swojego zobowiązania. Wobec zadłużenia wierzytelność wynikająca z umowy została sprzedana przez (...) Bank S.A. na rzecz powoda. Na dzień wniesienia pozwu zaległość pozwanej wynosiła 11.946,74 Na kwotę dochodzona pozwem składa się 7.024,04 zł tytułem należności głównej, odsetki skapitalizowane 4.922,70 zł.

W uzupełnienia braków formalnych pozwu powód wskazał, iż w skład kwoty 11.946,74 zł wchodzi: 7.024,04 zł tytułem należności głównej, 4.922,70 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, 736,30 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od 26.06.2010 r. do 6.06.2011 r., 3.859,94 zł tytułem odsetek karnych od dnia 7.06.2011 r. do 15.05.2015 r. oraz 329,46 zł tytułem odsetek ustawowych od dnia 15.05.2015 r. do 16.12.2015 r.

Nakazem zapłaty z dnia 1 lutego 2016 r. referendarz sądowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana C. B. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała iż powódka nie wykazała, iż nabyła roszczenie przeciwko pozwanej. Podniosła również zarzut przedawnienia Podkreśliła, iż umowa została zawarta w 2010 r. a następnie wierzyciel w dniu 8 lipca 2011 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu postanowieniem z dnia 8 lipca 2011 r. nadano klauzulę wykonalności. Zaznaczyła, iż termin przedawnienia w niniejszej sprawie wynosi 3 lata W związku z powyższym roszczenie powoda uległo przedawnieniu w dni lipcu 2014 r. Nadto wskazała, iż umowa cesji została zawarta pod warunkiem zawieszającym – zapłaty ceny, zaś powód nie przedłożył dowodu na zapłatę przedmiotowej ceny.

W piśmie z dnia 8 kwietnia 2016 r. powód podtrzymał swoje żądanie. Zaprzeczył jakoby nie doszło do nabycia przez niego wierzytelność w drodze umowy cesji oraz przedłożył dokumenty potwierdzające przerwanie biegu przedawnienia.

Dalej strony podtrzymały swoje wnioski i twierdzenia. .

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 24 lutego 2010r. C. B. zawarła z (...) Bank (...) we W. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...). Spłata kredytu miała nastąpić w ratach obejmujących spłatę kredytu z odsetkami i kosztami obsługi kredytowej.

Dowód: umowa kredytu k. 29-31

Dnia 6 czerwca 2011 r. (...) Bank S.A. we W., będący następcą prawnym (...) Bank (...) S.A. wobec powstałego zadłużenia z tytułu umowy kredytu wystawił przeciwko C. B. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 8 lipca 2011r. w sprawie o sygn. akr I Co 3304/11 nadał klauzulę wykonalności .

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 32-35

Postanowienie z dnia 98.07.2011 r. k. 36

Na wniosek (...) Bank S.A. we W. wszczęte zostało przeciwko C. B. postępowanie egzekucyjne. Wniosek wpłynął do komornika dnia 4 listopada 2011r.

Dowód: akta komornicze Km 9677/12

Postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. umorzył postępowanie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód: akta komornicze Km 9677/12

W dniu 15 maja 2015 r. (...) Bank S.A. we W. sprzedał na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. wierzytelność wynikającą z umowy o kredyt konsolidacyjny nr (...) z dnia 24 lutego 2010r.

Cena sprzedaży została uiszczona.

Dowód: umowa sprzedaży wraz z załącznikami.9-14, 73-85

potwierdzenie przelewu k. 86

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów przedłożonych przez strony oraz akt komorniczych KM 9677/12.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Były one opatrzone wymaganymi pieczęciami i podpisami. Co więcej, wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Stan faktyczny nie był sporny między stronami.

Na wstępie należy odnieść się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez stronę pozwaną, jako zarzutu najdalej idącego, a ewentualnie w przypadku, gdyby był on chybiony, zająć się kwestią zasadności roszczenia co do zasady jak i jego wysokości.

Zgodnie z brzmieniem art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120§1 k.c.). Przepis art. 123 § 1 pkt 1 k.c. wymienia natomiast okoliczności, w których następuje przerwanie biegu przedawnienia zaliczając do nich: każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje oraz wszczęcie mediacji. Zgodnie zaś z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Wskazać należy, iż w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z procedurą cywilną nie do Sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.) a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Skoro zatem pozwana podniosła zarzut przedawnienia do powoda należało wykazanie, że roszczenie stało się wymagalne i że nie upłynął jeszcze termin jego przedawnienia.

W ocenie Sądu powód wykazał, iż doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia. Pozwana w dniu 24 lutego 2010r. zawarła umowę kredytu z poprzednikiem prawnym powoda. Z uwagi na brak spłaty należności umowa została pozwanej wypowiedziana, a należność stała się wymagalna. Wobec zaległości pozwanej poprzednik prawny powoda w dniu 6 czerwca 2011 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 8 lipca 2011 r. nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. Na podstawie tego tytułu wykonawczego wszczęte zostało w dniu 4 listopada 2011r. postępowanie egzekucyjne, które wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji zakończyło się wydaniem w dniu 5 marca 2013 r. postanowienia w przedmiocie jego umorzenia.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż powód wykazał, że termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy kredytu został skutecznie przerwany. Termin przedawnienia roszczenia wobec wszczęcia postępowania egzekucyjnego został przerwany i z uwagi na to, że postępowanie zostało umorzone postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. bieg terminu przedawnienia zaczął biec na nowo od tego dnia. Pozew w przedmiotowej sprawie został złożony 28 grudnia 2015 r.

Reasumując należy stwierdzić, iż nie doszło do przedawnienia przedmiotowego roszczenia. W tym stanie rzeczy podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia należy uznać za niezasadny.

Niezasadny zdaniem Sądu okazał się również zarzut pozwanej dotyczący braku nabycia przez powoda przedmiotowej wierzytelności. Powód wykazywał, że (...) Bank S.A., działający jako następca prawny (...) Bank (...) S.AA. we W. scedował wierzytelność pozwanej na rzecz powoda. Na udowodnienie swego roszczenia powód przedłożył umowę sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu określający wierzytelność powoda wobec pozwanej oraz potwierdzenie uiszczenia ceny sprzedaży. Z załącznika na k. 84 wynika, że pozwana nabyła wierzytelność wobec pozwanej wynikająca z umowy nr (...).

Przedłożone dokumenty w sposób jednoznaczny wykazują, że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nabyła wierzytelność wobec pozwanej.

Rozważając zasadność złożonego powództwa należy wskazać, iż poprzednik prawny powoda zawarł z pozwaną umowę kredytu a pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty kredytu w terminie, w związku z czym powód po nabyciu wierzytelności wezwał pozwaną do zapłaty, a wobec braku oczekiwanej reakcji wystąpił na drogę sądową. Pozwana nie kwestionowała kwoty dochodzonej przez powoda.

Z tych względów uwzględniono w całości żądanie pozwu i zasądzono na rzecz powoda dochodzoną kwotę. Istnienie oraz wysokość dochodzonego roszczenia wynika z przedłożonych dokumentów w tym umowy kredytu gotówkowego, umowy sprzedaży wierzytelności. Należność dochodzą przez powoda stanowi kwota 7.024,04 zł tytułem należności głównej, 4.922,70 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, 736,30 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od 26.06.2010 r. do 6.06.2011 r. 3.859,94 zł tytułem odsetek karnych od dnia 7.06.2011 r. do 15.05.2015 r. oraz 329,46 zł tytułem odsetek ustawowych od dnia 15.05.2015 r. do 16.12.2015 r.

Powód wykazał wysokość żądanej kwoty tytułem odsetek skapitalizowanych.

O odsetkach orzeczono zgodnie z przepisem art. 481 k.c.

O kosztach orzeczono w punkcie II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Ponieważ w niniejszej sprawie to pozwana jest stroną przegrywającą, dlatego też zasądzono od niej na rzecz powoda kwotę 3.015 zł w tym 598 zł tytułem opłaty sądowej, 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa